

ACZKOLWIE (62) *cn*

Wszystkie samogłoski jasne.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Wskazuje na stosunek przyzwalający (61) :

A. Wprowadza wypowiedzenie okolicznikowe przyzwolenia; chociaż (18) :

a. W pozycji przed wypowiedzeniem nadrzędnym (9) : Kto ieft taki, czuíf tak mocny, a wízakoż, czuíf aczkolwie wyfoko mieífzka, patrzy na pokorne, to ieft miífwie ie. *WróbŻółt* mm4.

Połączenia: »aczkolwie ... ale« (2): Aczkolwie fkazenie naturi y zakał iey/ żądza y krewkoíc zawdzy [!] ieft wnas y będzie aż do rozdzielenia dufze od ciała/ ale iey pan Bog/ wierzącym á [przeciwiiającym] fię iey/ za grzech niepolicza. *SeklKat* V (2).

»aczkolwie ... wszakoż, wszakże« (4 : 1): [Sokrates] wízitki krainy fwą mądrością przewyífzył, aczkolwi[e] był barzo vcżony, wízakże on mnimał żeby nic nieumiał *BielŻyw* 45; ieft iey [cebuli] natura barzo dziwna y tajemna, iż aczkolwie fama ieft barzo fłona wízakoż rzeczam inífzim fłonym odeymuie fłonoć. *GlabGad* I 7v (4).

»aczkolwie ... a wszakoż«: Czufe, aczkolwie w nim íamym [w Bogu] nadzieia ma byc, a wízakoż ludzie fwieczci nadzieię maią w próżności tego fwiata. *WróbŻółt* T4.

b. W pozycji po wypowiedzeniu nadrzędnym (8) : Słyífałem iżeś wielomowny á chytry áczkolwies chłop á gruby *March*¹ A3 [idem *MarcW* T7]; *ZapWar* 1528 nr 2457; częłto go [Seneca św. Pawła] Cefarzowi zalecał, aczkolwie wízythka Rzymfka rada wiele przeciwko. S. Pawłu wymyflała *BielŻyw* 142 (2); *GlabGad* L7v; *March*³ T7; *WróbŻółt* Y3v.

Połączenie: »aczkolwie wzdy«: Nie iżby dufza brała złoíc albo dobroc od nieba albo od ciała (aczkolwie wzdy nie iako fie zanim fkłania) *GlabGad* L8.

c. W pozycji wewnątrz wypowiedzenia nadrzędnego: Wízakoż ia/ aczkolwie mi byli mierzieni wíziątem (dla nich) na fię (człowieczeństwo iakoby) włofieniecz. [*Ego autem cum mihi molesti essent induebar cilicio*] *WróbŻółt* 34/13.

B. W funkcji wskaźnika nawiązania z odcieniem przyzwolenia nawiązuje do treści poprzedzającego wypowiedzenia, wprowadza dodatkowe objaśnienia, niekiedy zaczyna nowy okres; wprawdzie, wszakże (37) : *March*¹ A4v; *FalZioł* V 17a; *BielŻyw* 152; Białe puncki abo mieífczza na paznochtach mgłoć fercza znamionuía, aczkolwie nie ktorzy z tego fądzą wielkoć przijacioł. *GlabGad* P4 (2); *KłosAlg* A4v; [*Prorok powiada*] Też iako głębokie fą myfli boże/ aczkolwie temu głupi nie porozumie *WróbŻółt* ff3; *BielKron* 431v.

a. W połączeniach z dodatkowymi, międzywypowiedzeniowymi, przeciwstawnymi wskaźnikami zespolenia zapowiada uzupełnienie i uwydatnienie treści wprowadzonego wypowiedzenia przez wypowiedzenie przyłączone dodatkowym wskaźnikiem zespolenia; wprawdzie, wiadomo że (29) :

»aczkolwie ... a«: aczkoluye przetho kozdy fyn adamow pouynyen yeft myecz pyeruorodną [prawyedlyuoífzcz a dla przefthąpu adamouego yey nyema *PatKaz* I 6.

»aczkolwie ... ale« (4): *FalZioł* IV 22b; *BielŻyw* 69; Aczkolwie oni skromnie y ípokoynie ze mną rozmawiali ale wgniewie ziemskim ze mną mowíacz myflili zdrady. [*Quoniam mihi quidem pacifice*

loquebantur, et in iracundia terrae loquentes dolos cogitabant; Bo ze mną wprawdzie spokojnie mówili, a w gniewie ziemskim mówiąc, zdrady myśleli. Wu] *WróbŻółt* 34/20; *SeklKat* O2v.

»aczkolwie ... wszakoż« (15): który [*Epicurus*] aczkolwie nawyłsze dobro w lubości pokładał, wżakoż tę lubość nie wcieleśnych rzeczach ale w duźnych rozumiał *BielŻyw* 103 (4); gdy grona winne długo leżą na łōczu po zebraniu tedi aczkolwie trochę zwiędną wżakoż słodźze będą *GlabGad* I4; Aczkolwie trudno może być człowiek bez łpania, wżakoż bez pokarmu żadną miarą żyw być nie może *GlabGad* L (3); *KłosAlg* Av; *WróbŻółt* N (2).

»aczkolwie ... a tak« (2): która [*rozność nosow*] aczkolwie iełt rozmaita [...] A tak nawięcey zależy we troiey rzeczy, w miąłśzości, w długości, a w zakrzywieniu. *GlabGad* N7v; *SeklKat* C.

»aczkolwie ... a wszakoż, a wszakże« (5 : 1): *March*¹ *Wiet* Av; atzkolwye przed każdego dofyć barzo dawano a wśfakże wyęłśa tżęć przychodziła na Beniamina *HistJóz* D2; *WróbŻółt* 67/21 (3); Aczkolwie to być musi aby przychodziło pogorzenie: a wżakoż biada temu człowiekowi przez kogo pogorzenie przychodzi. [*Necesse est enim ut veniant scandala. Veruntamen vae homini illi ...*] *Leop Matth* 18/7.

»aczkolwie ... wszakoż wždy«: [*wszelka rzecz*] aczkolwie fama z siebie pozytku [!] widzi sie nie czynić [...] wżakoż wždy niecho mułi znamionować dobrego albo złego. *GlabGad* L7v.

C. W obrębie jednego wypowiedzenia wprowadza dodatkowy składnik najczęściej przydawkę:

a. W połączeniu z przeciwstawnym wskaźnikiem zespolenia ponadto zapowiada uzupełnienie i uwydatnienie wprowadzonego składnika wypowiedzenia przez składnik dodatkowo wprowadzony; chociaż, wprawdzie, nawet (6) :

»aczkolwie ... wszakoż« (5): znamiouuie [!] aczkolwie proftego człowieka, wżakoż złościwego *GlabGad* P7v (4); *Raczyż* [...] przjąć [...] dar ten aczkolwie niewielki/ wżakoż mam za to iż kofztownieyfy y trwałfy będzie niż nadrośsze kamienie *WróbŻółtGlab* A3v.

»aczkolwie ... ale wždy«: będzie mieć/ y fortunę aczkolwie [!] przemienną a nie wśtawiczną ale wždy taką która na koniec ku dobremu sie obroci. *GlabGad* M3.

2. Wprowadza wypowiedzenie okolicznikowe przyczyny; *bo, ponieważ*: O pannye [Maryji] tak mouyą yłz aczkolwye poźlubyla była bogu czyłtołszcz chouacz a zakonouy dołzycz czynyącz [...] ku touarzyłthwu (malzenfkyemu) telko przyśzwolyła *PatKaz* III 138v.

Cf **ACZKOLWIEĆ, ACZKOLWIEK**